

# KURLA EŞEĞİN TARTIŞMASI

24 Ocak 2024

Yıldırım Koç

İlk makalem 51 yıl önce, 1973 yılında Bülent Ecevit'in yayımladığı Özgür İnsan Dergisi'nde müstear isimle çıktı ("Tekelci Sermaye ve Türkiye'de Sermaye Birikimi", *Özgür İnsan*, Temmuz 1973, s.34-42). ODTÜ Ekonomi ve İstatistik Bölümü'nden yeni mezun olmuştum. Hakkımda açılan bir dava devam ediyordu. O nedenle makalem "Çetin Yıldırım" müstear ismiyle yayımlandı. (<https://www.yildirimkoc.com.tr/usrfile/1492523507b.pdf>)

İlk kitapçığım da, kurucuları arasında yer aldığım Tüm İktisatçılar Birliği tarafından 50 yıl önce, 1974 yılında basıldı (*Çokuluslu Tekeller ve Uluslararası Tekelci Sermaye*, TİB Yay.No.6, Ankara, 1974, 76 s.). (<https://www.yildirimkoc.com.tr/index.php?p=brosurdetay&id=68>)

Bu tarihten günümüze 50 yıl geçti ve çok sayıda köşe yazım, makalem, kitapçığım ve kitabım yayımlandı. Bunların bir bölümünde de çalışmanın yazarı olduğum belirtilmedi.

Bu yayınlarım hakkında eleştiriler de yapıldı. Bazı dergilerde yer alan eleştirilerden genellikle haberim bile olmadı. Yıllardır sosyal medyada (facebook) paylaştığım yazıların altına da eleştiri yazarlar oluyor.

Haberim olan eleştirilerin bir bölümü ciddi, dikkate almaya değer görüşler. Gözümünden kaçmış hatam olursa düzeltiyorum.

Herkesle aynı düşünmek zorunda değilim. Herkes de benimle aynı düşünmek zorunda değil. Farklı düşünce ve yorumlara saygı duyuyorum.

Ancak genel kabul gören yanlışları belgeleriyle ele aldığım "ezber bozma" yazılarımı özellikle seviyorum. En fazla da bunlar eleştiriliyor. Bazı insanlar, yıllardır alışageldikleri bazı bilgilerin tümüyle yanlış olduğu gerçeğiyle karşılaşınca tepki gösteriyor.

Bu tepkilerin bir bölümü de son derece sığ ve düzeysiz. Terbiye sınırlarını da aşan ifadeler içeriyor. "Cahillik ne güzel şey, her şeyi biliyorsun" sözünü çok severim. Bunların bir bölümü her şeyi bilenler, bir bölümü de kulaktan dolma bilgiyle veya dedikoduyla, yarım yamalak bilgilenmeyle herkes ve her şey hakkında görüş açıklama yetkisini kendinde görenler. İşin kötüsü, terbiyesizler de. Bu görüşlerini kendilerine saklasalar bir itirazım yok; ancak eğer benim paylaşımımın altına yazarlarsa, ayıp oluyor.

Hayat ve özellikle Türkiye son derece karmaşık. Neredeyse hiçbir şey görüldüğü gibi değil. Hayatın karmaşıklığını kavrayabilmek de epeyce okumayı, yaşamayı ve sorgulama yeteneğini ve alışkanlığını gerektiriyor. Bunlar olmadan görüş bildirmek ve daha da ötesi, hakarete varan sözler kullanmak hiç doğru değil.

Esasında tümüyle yanlış bilgilere dayanarak beni eleştirmeye kalkanların yazdıklarındaki büyük maddi hataları alaycı bir dille teşhir etmeyi çok seviyorum; ancak kendimi genellikle kontrol ediyorum ve tutuyorum. Öğrenmeye ve yazmaya çalıştığım sınırlı alanda 50 yılı aşkın süredir çalışıyorum. Bu alanla amatörce ilgilenenlerin terbiye sınırlarını aşması durumunda, bilgisizliği ve sığlığı teşhir etmede bu yöntemi yanılmıyorsam yalnızca 2 kez, biraz sert bir üslupla kullanmıştım. Ondan sonra da bu iki kişi terbiyesizliği bıraktı. Çalıştığım alanda yazılmış kitaplardaki maddi hataları da, terbiye sınırları içinde, *Yanlış-Doğru Cetveli, İşçi Sınıfı Tarihi Yazımında İnatçı Hatalar* (Epos Yay., Ankara, 2010, 230 s.) kitabımda sergilemişim.

Facebook'ta yer alan yazılarımla altına yazılan ve hakaret içermeyen eleştirilere dokunmuyorum. Herkes benimle aynı düşünmek zorunda değil. Ancak hakaret içeren ifadeleri siliyorum. Benim 50 yılı aşkın süredir öğrenmeye çalıştığım konuları hiç bilmeden, kulaktan dolma ve sığ bilgi kırıntılarına dayalı eleştirilerle de uğraşmaya zamanım gerçekten yok. Cahillerle ve terbiyesizlerle tartışmıyorum.

Kurtla eşek hikâyesini hatırlatayım.

Kurtla eşek bir konuda tartışmaya başlamışlar. Kurt haklı, eşek haksız ve ancak eşek son derece inatçı, dediğinden şaşmıyor, kurdu dinlemiyor bile. Aslanın hakemliğine başvurmuşlar. Aslan tarafları dinlemiş ve eşeğe, "tamam, tamam, sen haklısın," demiş. Eşek sevinçle hoplaya sıçraya ayrılınca, kurt sormuş, "yahu, bu nasıl karar, benim haklı olduğum apaçık ortada, sen nasıl eşeği haklı bulursun?" Aslan gülmüş.

“Sen,” demiş, “savunduğun konuda haklısın; ancak eşekle tartıştığın için haksızsın; boşuna zamanını harcamışsın, bildiğinden şaşmayan, cahil, üstüne üstlük kendini bir halt zanneden eşeğe laf anlatmak mümkün değil ki, bırak inadını sürdürsün! Vaktini bir daha boşuna harcama.”